

Kirstine Bille møder DH-Syddjurs, 13. november 2018, Tidligere fra PUK, nu FI

Har lige vedtaget – for alle børn – en nærings- og trivselspolitik og en sektorplan. Børn er individer!

Tidligere var der bestemte tiltag for hver enkelt diagnose, men ikke alle børn var vurderede – og ikke alle tiltag blev fulgt ordentligt.

Har forsøgt at opbygge alle nødvendige ekspertiser herhjemme i kommunen, dels kan flest muligt blive i familienært og vant miljø, dels kan det være godt for økonomien. Nemmere – bedre – billigere! Det har sparet 60 millioner gennem nogle år, og det er langt hen ad vejen lykkedes. Der er et 30 siders katalog, der definerer, hvad man som forældre kan forvente – og omvendt, hvad der forventes af forældrene. Og det er nu et par år ”gammelt” og skal nok snart revideres.

Ikke så mange nye tiltag på handicapområdet, ud over Skovly og Marie Magdalene – men koncentreret sig om TIDLIG INDSATS, der skal tage problemer i opstarten, så de ikke ”når” at blive behandlingskrævende. Det handler også om, at vi tør tro på hinanden. Der har lige i dag været en job-sag, som tager udgangspunkt i en dialog. FI kan godt blive bedre til dialogmøder, hvor de foreløbig mest har snakket med medarbejdere vil de nu også gerne i dialog med brugere og borgere.

Seneste budget har løftet området med sundhedspleje med en million (tidlig indsats), daginstitutioner og skoleområdet. Styrket samarbejdet med privatskolerne – for ingen skal tabes på gulvet, uanset valg af skole.

Lone spørger til b&u, 0-18-årige

Ja, vigtigt med efterværn, så også strategi på 16-23-årige med mulighed for at forlænge – dog med forberedelse til et værdigt voksenliv.

Lone kunne godt ønske 16-25 udvidet, også med aflastning

Kirstine ønsker at vurdere individuelt og fx gerne forlænge et tilbud, til borgeren er 30. Det er samme chef for FI og voksenhandicapområdet og hun har allerede haft voldsomme AHA-oplevelser. Vil imødegå automatik i forløbene

Ejnar bifalder, det falder sammen med det, Handicaprådet også har efterspurgt og advarer om, at det kan gå så galt på de overgange....

Budgetmålene for de næste fire år prøver at skabe luft i økonomien

Vinni nævner tilgang i Aarhus på 47 % flere med diagnoser over fem år, hvordan skal økonomien slå til?

Der har også været flere med diagnoser her i Syddjurs, om det er fordi vi opdager mere, eller om der reelt er flere?

Hvor mange her i Syddjurs har skolevægring?

Kirstine: Lavere procenttal end nabokommunerne, vi har gjort indsatser

Vinni: 80 % er tilfredse, mon det skyldes den nære psykiatri? (den forstod jeg vist ikke?)

Der er mange tilbud. Men de er svære at få øje på og er ikke særligt uddybende beskrevet. Peer mener, det også gælder de forskellige politikker.

Jørgen: de helt små, har det negative konsekvenser, når de kommer fra dagpleje og over i store institutioner?

Kirstine: Det kan jeg ikke læse nogen steder, men vi har hørt bekymrede forældre.

I Uglen blander de børnene, og det fungerer

Akustikken kan jo drukne noget.

Vi forbedrer vores institutioner

Peer: vi hylder det individuelle – men kunne det tænkes, vi fjernede de der søjler med midler, så de nødvendige midler følger de børn, der har behov. Børnetelefonen lægger øre til mange begrædelige børns genvordigheder

Kirstine: svært at få de der statistikker og evidens, om det fungerer, det vi gør. Ungekontakten og de fremskudte... Der begynder at tegne sig en tendens til, at børn og unge benytter tilbuddene.

Ejner spørger, om den model kunne arbejde videre op til de voksne? En tovholder eller andre, tilsvarende, hvor man samspiller i stedet for at man oplever, man modarbejder

Vinni: familieværket, jo, nu er der fagpersoner, der mangler, for der bliver ikke fulgt op...

Helle: de der slagsmål, man skal forklare sig. Er der mulighed for en borgerrådgiver? Man påberåber sig, at kommunen sagtens kan tingene selv – men hører jo jævnligt, man føler sig magtesløs. Bl.a. borgere med BPA kan have behov for bisiddere?

Kirstine synes ikke, det er en borgerrådgiver, der er behov for, men at alle skal opleves og fungere som borgerrådgivere – hvis ikke, så kontakt "bille og bolle", der kan bede om at få det belyst – og en tovholder til alle, der har behov.

Helle: man kan føle sig lidt klemt

Sussie: der er mange ankesager

Ejnar: ankesagerne prøver rammerne for de sager, vi har

Kirstine har været på jobmesse og fandt, at den teamansvarlige løste sin opgave for den unge

Peer: vi har i organisationerne mange fagpersoner, fx socialrådgivere – og DUKH, synger pigerne i kor

Lone: ca. halvdelen af ankesagerne mødte medhold – men kun 13 sager, hmmmm

Kirstine: de gav anledning til at nogle sager blev grundigt "kulegravet"

Solveig: bisiddere virker, men har som bisidder behov for mulighed for supervision

Vinni: ups, autister klager ikke

Helle: får jeres ansatte noget extra viden om de her problematikker?

Her tabte jeg enten tråden eller fik ikke gemt det sidste? Kh Solveig